

O boleznih Ljubljančanov

Od nekdanj so se boleznim poleg zdravnikov posvečali tudi drugi strokovnjaki, naravoslovci, zgodovinarji, filozofi in drugi modreci. Prav bolezen na najrazličnejše načine vpliva na človeka, njegovo počutje in delazmožnost, na njegovo duševnost in odnos do drugih. Dr. Lipič je v tem delu popisal svoje bolnike, ki jih je zdravil v letu 1828. Knjiga je kronološko urejena po mesecih in letnih časih. Takrat je imel mladi zdravnik Lipič za sabo prvih pet let delovnih izkušenj in je bil zvest naslednik hipokratične medicine. Zato je bolezen razumel kot naravni pojav in ji je pripisoval velik vpliv zunanjih okoliščin in prehrane. Te je v knjigi tenkočutno popisal.

Po vsebini je to zelo posebna in redka knjiga. Neposredno odraža zdravnikovo delo, stanje zdravstva, zdravljenja in rehabilitacije bolnikov ter preprečevanja bolezni na začetku 19. stoletja. Iz popisanih 120 bolezenskih slik posredno razberemo tudi takratne higienske razmere, prehrabene navade, prosvetljenost prebivalstva in velikokrat tudi življenjsko bedo.

Plemeniti zdravnik dr. Lipič si je pri delu pomagal s človečnostjo in tenkočutnostjo, znanjem in izkušnjami, opremljen pa je bil le s skromnim medicinskim inštrumentarijem in le z redkimi učinkovitimi zdravili. Zaradi vsega zapisanega je bilo takratno zdravniško delo ne le zahtevno, ampak tudi nehvaležno; Lipič se je moral pogosto spopadati z nezaupljivostjo bolnikov in delom mazačev. Njegovo delo je terjalo veliko iznajdljivosti, ljubezni do bolnika in predanosti poslanstvu. Vse to je bilo v dr. Lipiču vzorno strnjeno.

V knjigi so združeni: ponatis latinskega faksimila, prevod v slovenski jezik, predgovora prevajalca Mateja Hriberška in urednice Zvonke Zupanič Slavec ter spremne študije, ki so jih prispevali: France Urlep, Aleš Krbavčič in Senta Jaunig.